

muligheder i form af spørgsmål og svar, forklaringer, dialog og kommunikation har været undersøgt.

Det er sandt, at forbindelserne mellem Det europæiske Parlament og de nationale parlamenter kunne løse en del af de rejste problemer. Ved sammenspil (gåen og kommen) mellem Det europæiske Parlament og de nationale parlamenter kunne de europæiske repræsentanter knytte en bro mellem det nationale demokrati og Fællesskabets demokrati. Hindringerne, der skal ryddes af vejen, er dog betydelige: vanskeligheden for parlamentarikerne ved på samme tid at være aktive i det nationale politiske liv og i Fællesskabets politiske liv; det faktum, at de politiske karrierer indtil nu har de nationale institutioner og valgkampe som den sædvanlige ramme.

I det hele taget er Forsamlingens rolle „infra-parlamentarisk“, og fællesskabsbeslutningernes demokratiske legitimitet hidrører næsten udelukkende fra nationale kanaler.

Som det allerede er nævnt, er dette resultat ikke i uoverensstemmelse med traktaternes og især EØF-traktatens bestemmelser. Men som mandatet for nærværende betænkning viser, er det spørgsmålet, om ikke en fremme af den europæiske parlamentariske institution i årene, der kommer, netop er nødvendig både af hensyn til opbygningen og styrelsen af Europa.“

Spørgsmål 41:

Hvor meget belastes de nuværende medlemmer af møder i plenum og i udvalg? Hvor mange mødedage må man påregne etc.?

Svar:

Europaparlamentet holdt i 1971 11 plenarsamlinger med i alt 45 mødedage, en forøgelse på 8 mødedage i forhold til 1970. For 1972 er der planlagt i alt 12 plenarsamlinger med i alt 48 mødedage. Disse møder finder sted i Strasbourg og Luxembourg. Med undtagelse af august holdtes der en plenarsamling hver måned. Parlamentet har nedsat 12 stående udvalg med hver 29 medlemmer. Hvert parlamentsmedlem er således medlem af 2-3 udvalg.

Der holdtes i 1971 253 udvalgs møder,

hvoraf en del strakte sig over mere end én dag.

Europaparlamentets præsidium holdt 18 møder og præsidiudvalget 4.

Foruden de officielle møder i Parlamentet og udvalgene holdes der partigruppemøder. Hovedparten af disse møder holdes, medens Parlamentet er samlet. Den kristelig-demokratiske gruppe holdt 40 møder og 2 „studiemøder“, den socialistiske fraktion holdt 33 møder og 3 „studiemøder“, gruppen af liberale og dertil knyttede mødtes 32 gange og afholdt desuden 2 „studiemøder“, og den europæiske demokratiske union (franske gaullister) holdt 13 møder og 2 „studiemøder“.

Foruden denne mødeaktivitet deltager en del af Parlamentets medlemmer i de halvårslige eller årlige møder, der inden for de vigtigste associeringsaftaler finder sted med parlamentarikere fra disse lande.

Det må dog bemærkes, at især udvalgsarbejdet og ikke mindst sammensætningen af udvalgene er baseret på en ikke ringe fraværsprocent.

Der er en voksende erkendelse af de tidsmæssige problemer, som deltagelse i Europaparlamentets arbejde indebærer for parlamentarikere, hvis politiske basis fortsat er det nationale parlament og den hjemlige valgkreds.

Der er derfor i den senere tid såvel fra Parlamentet selv som andre steder fra — jfr. f. eks. Vedel-rapporten — foregået overvejelser om en rationalisering af arbejdet.

Spørgsmål 42:

I den med markedssekretariatets skrivelse af 17. maj 1972 fremsendte rapport om sociale sikringsydelse m. v. er Italien ikke medtaget. Begrundelsen herfor (rapportens side 19) synes ikke tilfredsstillende.

Har arbejdsgruppen foretaget en vurdering af, om de faktiske forhold i Italien er af en sådan karakter, at de i sig selv vil motivere vandringer?

Er de reformer, man „er i færd med at gennemføre“, vedtaget ved beslutninger, som er ved at blive ført ud i livet, eller drejer det sig om reformer, som endnu ikke er vedtaget?

Hvad indebærer disse „omfattende reformer“?